

Autoklub České republiky
Svaz jezdců a pořadatelů AOS

* * * * *

P Ř Í L O H A
R O Č E N K Y

A u t o m o b i l o v ý c h
O r i e n t a č n í c h
S o u t ě ž í

1993 — 1994

Autoklub AOS Praha 1 v AČR

Ahoj,

do třetice všeho dobrého i zlého. Jak z dalšího uvidíte, ne vše se mi daří tak, jak bych si přál. Několik příspěvků, které budou následovat, jsou toho jasným důkazem.

Musím ale sebekriticky přiznat, že na tom máte svůj podíl skoro všichni, někteří pak zvláště veliký.

Zrcadlem úspěšnosti jsou i tyto Ročenky. Předloni formát A4 s barevnými deskami, loni dva relativně silné díly a letos už jen dvě tenké brožury. A to nemluvím (přesněji nepíšu) o obsahu, který je, i když to asi neradi čtete, obrazem vašeho snažení a zájmu. Proto i celkové ladění bude asi spíše pesimistické. Inu jaký pán, takový krám.

Asi se řadě z vás hodilo jako alibi, že anketa k vám došla pozdě (Bohouš - první v dlouhé řadě jmenovaných hříšníků, ale který si to za svou práci určitě nezaslouží - rozeslal místo 15. 11. až 8. 12.). O to více prostoru mám ke kritice z druhé strany.

Ale teď na chvíli přeruším pesimistický tón a předám slovo povolanejším.

Právo prvního příspěvku patří tradičně mistrům. Potřetí v historii se mistrům podařilo obhájit titul. Letos ale asi nešlo o překvapení. První ryze českou mistrovskou sezónu komentují staronoví **MISTŘI Kateřina a Petr Schlindenbuchovi**:

Je jaro roku 1993, stojíme na prahu nové sezóny soutěží. Máme možnost obhájit své loňské prvenství. Ale jak vše dopadne, budeme vědět až za půl roku. Balíme mapy a plní očekávání vyřážíme na

1. kolo - Chlumec

Prostor soutěže v severních Čechách byl pro nás zcela neznámý. Při najiždění objevujeme spoustu nových silnic, které v našich nakoupených mapách chybí, zato je v nich hodně cest, které již neexistují. Již z toho se dá usuzovat, že nás nečeká právě jednoduchá soutěž. Výhodu domácího prostředí mají pouze dvě severočeské posádky. Za zmínku stojí noční jízda zručnosti na miniparkovišti. Startujeme jako první a okamžitě po startu vyrážíme a pádíme z Chlumce pryč. Asi po kilometru zjišťují, že jedeme sice svižně, ale na zcela opačnou stranu. Vracíme se, ale na klidu mi to nepřidalo. První dva chytáky v ití jsou dost přeprůjezdkovány, což nám říká, spěchat raději pomalu.

Za chvíli následuje v ití údaj reálně na vykreslený tvar. V tu chvíli se nacházíme na hlavní silnici směrem na Děčín. Vzpomínám si, že tento tvar je v obci vzdálené ještě dobrých šest km před námi. Vim, že jedeme dobře, ale co ostatní, není to příliš tvrdé? Zvláště, když před tím byl figl, zda pojedu po této silnici nebo po jiné vedlejší. Následuje SM, z ní po chvíli výjezd a najit cestu zpět do SM. Musíme zastavit, protože jediná možnost je urazit asi 9 km dlouhý pytel a tomu se mi nechce hned uvěřit. Je to tak, jedeme ho, jsou tam dvě SPK, tak aspoň něco. Později zjišťujeme, že jsme jedni z mála, kteří to zajeli. Tento způsob psaní ití máme na zřeteli i při řešení dalších etap v této soutěži. Projíždíme Ústím nad Labem a ve třetí noční etapě se dostáváme polňačkou do podjezdu, který je však velice úzký. Poprvé při soutěžích musím vystoupit a zjišťovat, projedeme-li vůbec. Sklapujeme zrcátka a projíždíme úplně v pohodě. U Kateřiny byl ještě dobrý centimetr místa, u mne dokonce dva. Širší auta asi na startu nabyla. Ani tímto místem mnoho aut neprojelo.

Den se nese v podobném duchu. V iti drobné nepřesnosti, některé údaje po velmi dlouhé vzdálenosti působí posádkám problémy zejména v první etapě, vedené převážně po Ústí. Na začátku třetí etapy nám PK dává lísteček "otočte se". Ten byl sice určen pro dojezd etapy druhé, ale to jsme vědět nemohli, protože jsme u této PK ve druhé etapě nebyli. Pádíme tedy do vesnice, kde se pokoušíme, bohužel marně, odjet úvod třetí etapy. Naštěstí nás po chvíli chytá vedoucí tratě, sděluje nám chybu a dává nový JV.

Po dojezdu do cíle následují dlouhé dohady. Nejdříve mezi soutěžícími, poté i s pořadateli. Vyvěšeny jsou pouze vzorové výkazy, chybí schéma průjezdu. Již sporné místo z první noční etapy, kdy detail neobsahoval všechny údaje základní mapy, a čím se mám tedy řídit, nebyl dosud řešen.

A pak to přišlo. Začalo vyvěšování výsledkových listin. Musím říci, že ač již něco pamatuji, toto jsem ještě nezažil. Na řadu přišla výsledková listina číslo jedna. Po jejím prostudování prchá zhruba polovina posádek do výpočetního střediska. Počty TB nesouhlasí snad nikomu. Ano, stala se chyba, a za chvíli prý budou výsledky správné. Po dlouhém čekání je na světě pouze výsledková listina (dále v.l.) č.2. Protože ani ta nesouhlasí, vše se opakuje. Zlom nastává u v.l. č.3, kdy již alespoň některým posádkám souhlasí TB v některých etapách. Ale přátelé, buďte klidní, již se nese v.l. č.4, kde již TB začínají souhlasit. To se však zatím ještě neřešila ona sporná místa. Tedy teprve nyní se začíná, jak říká Pepa Sedloň, tahat za "jójo". Jak čas plynul, intenzita vyvěšování v.l. se začíná zrychlovat. V jednu chvíli to byl takový fofr, že kdosi z pořadatelů, nesoucí v.l. č.7 předběhl někde po cestě od výpočetního střediska toho, kdo nesl v.l. č.6. Takže nejdříve visela ta sedmička, poté šestka a poté z toho byl snad už každý jelen.

Protože změny, které se zanašely do v.l. se ale neopravovaly ve vzorových JV, běhalo stále dosti soutěžících, a já samozřejmě mezi nimi, do výpočetního centra s dotazy, co se právě změnilo. V očích někoho, komu o nic nešlo, mohli být právě tyto soutěžící příčinou neustálých změn. Dlužno podotknout, že po vyvěšení v.l. č.8 již byl poměrný klid a drobné nepřesnosti se vychytaly ve v.l. č.9. Hlavní vinu na všem nesl samozřejmě chudák počítač.

S organizátory jsme měli soustrast, protože začarovaná výsledková listina je strašila asi i v noci ve snu. Zahájení a vyhlášení proběhlo v pěkném a příjemném prostředí.

2. kolo - Semily

Máme to tam, kousek, tak jsme již v týdnu jeli najiždět. Přesnější řečeno, bylo to pondělí. Protože vedoucí tratě, silničář pan Nýdrle, měl všude své lidi, nic jim neuniklo. Okamžité šlo o nás hlášení do centra soutěže. Při rozpravě Vláda decentně oznámil, že někteří tu najiždějí již od pondělí (jak bylo taktní, nikoho nejmenoval). Před startem se přehnal prudký liják (to aby se neprášilo) a pak jsme již startovali, opět jako první. Ihned ze Semil ven a v nám známém prostoru (na jaře se tu jela Vošmenda) jsme se dostali až k železnému Brodu. Bližil se závěr první etapy, začínalo opět pršet a my od startu ještě neviděli jiné soutěžní auto. Před cílem, asi 3 km, nám auto chcipló a byl konec. Připravil jsem tažné lano, že až někdo pojedě kolem dotáhne nás alespoň do ČK a pak se uvidí. Asi po deseti minutách přijeli Velan s Budíkem. Jenže ti jeli už také jen na tři válce, takže byli rádi, že vůbec jedou. A po nich opět dlouho nikdo. Zkusili jsme znovu nastartovat a ono to zase jelo. Tak hurá do ČK. Pršelo čím dál hustěji a padla i slušná mlha. To byla opět chvíle, kdy jsme byli rádi, že máme něco najeto a trochu to tu známe. Zadání iti bylo vcelku jednoduché, ale přitom dobře promyšlené, při některých průjezdech bylo třeba i vícekrát přehodnocovat zvolenou trasu.

Chyba v ití se vyskytla na začátku třetí etapy v plánku, kdy při nenadjetí si do bodu byl ití dále neřešitelný. I když se nakonec uznaly obě varianty, na trati to dalo trochu přemýšlení. Poslední obec před Semily se nám stala osudnou. Auto zase stávkovalo, zase jsme 15 min. odpočívali. Není to zrovna příjemný pocit, když tušíte, že na tom asi nejste špatně, kolem vás postupně projíždějí další posádky a vám to stojí - teda nejede. Nakonec se auto rozjelo a my se dostali do cíle.

Ranním šokem pro nás byl pohled na výsledky, kde jsme byli první. Musíme ale přiznat, že díky znalosti terénu a ne zrovna nejtvrdějším časům jsme si vždy něco najeli a naše zpoždění nebylo nikdy příliš velké.

Denní část vedla ze Semil do oblasti Jilemnice. Tam to zase znají ti, kdož jezdí na nočního Krakonoše. Za zmínku stojí onen Vládův "první přítok Jizery". Pro ty, co to nejeli podotýkám, že první přítok se počítá ve směru toku řeky, nikoliv ve směru vaší jízdy. Byla k tomu vztažena podmínka, kterou všichni odjeli vlastně za posledním přítokem Jizery. Rovněž je dobré vědět, že panely SPK musím mít vždy po pravé straně. Jinak mi může chybět další průjezdka. Druhá etapa, která vedla z podstatné části po Jilemnicích, se nám líbila asi nejvíce.

Celkově bychom ití hodnotili jako náročné, promyšlené, s dobrými kombinacemi i potřebnou mapařinou s drobnými chybami.

Když jsem s Vládou po soutěži hovořili, ani se nedivím těm drobným chybám. Stavitel trati by se měl soustředit pouze na trať a o víc se nestarat. To je ale teorie. Jak to chodí v praxi známe jistě všichni, kdo soutěže pravidelně stavíme. Záleží pak na celém ředitelství, zda také udělá něco někdo jiný anebo zda na trataři nechají úplně všechno. Na Vládu zbylo úplně všechno. A jsme u jádra problému. Může být tratař sebelepší, když ale nenajde odpovídající spolupracovníky v řadách ředitelství soutěže a musí si sám zajistit naprosto vše, odnese to kvalita itíku nebo nějaká ta chyba.

I v Semilech se začalo po vyvěšení první varianty výsledkové listiny tahat za "jójo". Úpravy byly sice pouze drobné, avšak tento nešvar, tj. pokusit se změnit průjezd po vyvěšení výsledků s ohledem na rozdíl, který potřebuju dohonit na posádku přede mnou, pokračoval i na této soutěži.

Organizace byla na dobré úrovni.

3. kolo - Minolta - Živohošť

Protože jsme první i druhé kolo mistrovství vyhráli, šlo nám skutečně o hodně. Vždyť mohlo být vše jasné již po této soutěži. Ale nebylo. Takže od začátku. Terén, který z mistrovských posádek znají pouze ti, kdož jezdili na klubové podniky bývalého PÚ ČSVD do Hrazan. Týkalo se to zejména posádky Pivoňka - Kuklík, ale ta nám až zas tak moc na paty nešlapala. Hlavními soupeři pro nás byli Velan - Budík a Trtik - Sedloň. A protože pro ně byl terén neznámý, mohlo by najíždění přece jenom rozhodovat. Ve čtvrtek najíždíme celé odpoledne, projeli jsme každou obec, myslím si, že i dost důkladně. V pátek trénujeme i jízdu zručnosti a Vopo říká, že děláme, jako bychom chtěli vyhrát.

Chlapci z Minolty, již po konzultacích v Semilech, se rozhodli, že udělají přítrž v soutěži o tahání "jója". Komu se nezdá průjezd, podá ihned písemně připomínku, na kterou mu bude odpovězeno. Dále již lze podat pouze protest s vkladem. Musím říci, že se to osvědčilo natolik, že tento systém tvoří již dnes dodatek řádů pro příští sezónu.

Vyrazíme do noční části zase jako první. První a druhá etapa nám nečiní vážné problémy i když to nejsou zrovna lehké etapy. Jsou ale maximálně jezdivé, podmínky a vložky vhodně doplňují kombinaci průjezdů. Těž jako první startujeme do třetí etapy. Byla velmi krátká, zato s množstvím průjezdek, vše na velmi malém prostoru v areálu ZD a přilehlém okolí. Muselo se dost stát a vymýšlet průjezd. Přesto musím konstatovat, že se nám tato etapa velmi líbila. Ve srovnání s první a druhou etapou to bylo něco trochu jiného, Jediný problém nastal v okamžiku, kdy my jeli sice již do cíle, ale v tomto malém prostoru se pohybovalo již kolem patnácti aut a stále se to zahušťovalo.

Po noci jsme vedli s dostatečným náskokem před všemi soupeři. Nějak jsme se nechali ukolébat příznivým vývojem situace a to byla zároveň naše letošní největší chyba.

Denní část byla o poznání těžší. Některé průjezdy byly kombinačně skutečně na výši. Časy byly sice tvrdé a tak tomu všemu chybělo jenom více té klasické mapařiny, která se při vícenásobných průjezdech obcí nedala příliš použít. My jsme chytili velké zpoždění v poslední etapě a to nás stálo jisté vítězství. Nedalo se nic dělat. Prohráli jsme o 24 TB a skončili až druzí.

Chtěli bychom na tomto místě vyzdvihnout organizaci celé soutěže a zázemí pro posádky. Vše bylo na vysoké úrovni a v organizaci to letos Minolta s přehledem vyhrála. Čekají nás prázdniny a přemýšlení o podzimu. Podaří se obhájit?

4. kolo - Hlučín

Pro nás je všechno jasné. Teď a nebo nikdy. Potřebujeme porazit Velana s Budikem a přitom ještě skončit nejhůře třetí. Vyrazíme již ve čtvrtek ráno i s balíkem map. Najíždíme co se dá, i když ne úplně vše a ne zase tak důkladně. Nato již čas nezbyvá. Spánek před soutěží je také důležitý. A dobrá strava - samozřejmě.

Start noční části se odkládá pro vážnou dopravní nehodu, kterou je zneprůjezdněna část trati. Protože startujeme zase jako první, dovolím si malou poznámku. Nám se letošní systém startovního pořadí buď podle čísel nebo podle momentálního pořadí v mistrovství velmi líbil. Jedeme-li vpředu, nikdo se nám v cestě neplete. Když spěcháme a soupeři nás nedoždějí, jsme vlastně sami na trati a nikdo nás neplete tím, že zahne jínám než my. Zkrátka je to pohoda. A ani obyvatelstvo ještě nemá nabito.

Noční etapy jsou svižné, jen mapová kopie je dosti nekvalitní. Takže několikrát jedeme do míst, kde by to sice podle mapy šlo, ale ve skutečnosti to nejde. Ztrácíme čas a pár aut nás předjíždí. Je třeba zrychlit, ale neudělat chybu. Obtížnost ití tvoří vlastně hlavně nekvalitní mapa. Jinak je to jezdivé, místy to mohlo být těžší. Ve třetí etapě jsme opět vpředu a do cíle dojíždíme první.

Ve výsledcích je tomu ale jinak. Jsme čtvrtí, Brňáci jsou za námi. Je nám jasné, že ve dne musíme přidat. Ráno nemůžeme najít klíče od auta. Náhradní sice máme, ale doma. Omlouváme se před startem, hlavní rozhodčí nám dává čas startu jako poslední - najdeme-li klíče ovšem. Je to moc prima pocit, když nemůžete do auta a přitom víte, že musíte dojet do třetího místa. Ochetní kamarádi se mezitím dostali celkem snadno do našeho auta a jali se nám rozebírat přístrojovou desku. Nejhorlivější z nich, jistý Rambo z Prahy, již držel v ruce kladivo a pořádný majzlik. Když jsem to vše viděl, raději jsem klíče našel a chlapci měli po legraci.

Vraťme se však na trať soutěže. Denní etapy jsou sice rychlé, ale dosti jednoduché, což není ideální pro stahování náskoku soupeřů. Musím přiznat, že jsem se ještě nikdy na itik nesoustředil tolik, jako právě při těchto třech etapách. Nevnímám jsem nic jiného, jen jsem hnál Kateřinu stále vpřed (rozuměj auto, které řídila).

S netrpělivostí jsme čekali výsledky. Pro nás dopadlo vše ideálně. Celkové třetí místo nám stačilo na obhájení loňského titulu bez ohledu na výsledky v Jindřichově Hradci. Důstojné zahájení i zakončení tvořily dobrý rámec celé soutěže.

5. kolo - Jindřichův Hradec

Na startu je 39 posádek. Proti nim geniální traťář Šimánek. Tím je řečeno to hlavní.

Jedeme přímo na přejímku, která je až kdesi za Soběslaví. Netrvá to dlouho a startujeme do noci. Iti typicky Šimánkovské. To jest, vše v rovnováze. Je třeba důkladně zvažovat jednotlivé průjezdy a nehnat se pouze bezhlavě vpřed. Traťář využil bezezbytku vše, co mu letošní řády dovolovaly, včetně onoho přehodnocování průjezdu. Na těchto soutěžích je dobré znát řády a dodatky do posledního detailu. A tak to má být. Velmi pěkná mapa, která sice všude se skutečností nesouhlasí, ale vše se dá doměřit a je to změřitelné. V některých obcích je až s podivem, jak bylo obyvatelstvo klidné. Čtvrtá noční etapa převážně po známých místech v Jindřichově Hradci. Přesto nám v ní chybí 4 SPK.

Denní část vede směrem k Žirovnici. Je to dosti sježděný prostor, ale na kvalitě itiků to znát není. V žádné etapě nechybí nějaký ten plánek. V tom nejsložitějším, ve třetí etapě, není žádná průjezdka. Škoda. Vracíme se do Jindřichova Hradce a je tu cíl. Soutěže i celého seriálu. Vítězí Trtik se Sedloněm, my se loučíme třetím místem. Když vidím, jaké mají problémy s transportem pašika, kterého vyhráli, ani nevím, zda jsem chtěl také vyhrát. Organizace soutěže, jako již tradičně v jižních Čechách, velmi dobrá.

Co říci závěrem. Odjeli jsme seriál, kde, stejně jako loni, čtyři z pěti kol stavěli jedničkáři.

Hodnocení podle organizace: 1. Minolta - 10b., 2. J. Hradec - 9b.,
3. - 4. Semily, Hlučín - 7b., 5. Chlumeck - 4b.

Hodnocení podle itinerářů: 1. - 2. Minolta, Jindřich. Hradec - 9b.,
3. Semily - 8b., 4. Hlučín - 6b., 5. Chlumeck - 4b.

A jak dopadlo hodnocení mistráků podle vašich nemnoha hodnocení:

mistrovství ČR		přebor ČR		(iti/org)
Chlumeck	6.02/6.27	Praha	6.33/6.67	
Semily	6.85/7.12	Most	8.03/7.83	
Minolta	7.78/8.03	Náchod	7.67/7.83	
Hlučín	6.11/7.00	Blovice	7.92/6.50	
J. Hradec	7.50/7.86			
Ostrava	5.20/6.56 (družstva)			

M ČR hodnotilo 16 posádek, P ČR jen 6 posádek. Možná že i to ukazuje zájem, možná že i to potvrzuje oprávněnost zrušení celostátního přeboru! Ostravská družstva hodnotilo 9 posádek.

Přeruším příspěvek mistrů, v rámci dodržení tradiční osnovy pokračují se staronovým titulem "Přeborníků ČR", obnoveným jak se ukázalo jen na rok, jihočeši Standa Šonka a Jirka Kozel. Reprodukujeme také beze změn - včetně nadpisu:

Hodnocení Přeboru České republiky posádkou Šonka - Kozel v podání spolujezdce:

Myslím, že v ročence Jardy Koše (kterého tímto zdravím), bývalo zvykem pohovořit úvodem hodnocení o vítězné posádce seriálu. Považuji za slušné, zmínit se nejprve o mém kolegovi Standovi Šonkovi, který ihned poté, co zjistil, že kromě pionýrské stezky odvahy existují i jiná dobrodružství (například BOAS), zničil několik automobilů tehdy obvyklé značky Octavia, resp. Škoda 100 L. Bylo to dilem jejich nevalným technickým stavem a dilem Standovou zálibou jezdit lesem a po střeše. Torza těchto automobilů je údajně možno ještě dnes vidět na malém hospodářství nedaleko Milevska, které bylo v rámci restituce, Standové rodině spolu s asi 120 ha půdy, 50 kusy hovězího a 100 kusy vepřového dobytka, vráceno. Informace o Standových začátcích jsou pro mne samozřejmě pouze zprostředkované, neboť v době kdy on začínal, jsem já ještě nebyl na světě. Nohu však říci, čeho si na něm cením nyní:

1. Vždy zajede jednu z nejlepších JZ) ale tvrdí, že to není co bývalo).
2. Téměř vždy ví lépe než já, kde jsme právě v mapě (ač si pořád stěžuje na opak).
3. Podobně jako Bohouš Vidlák jede už několik let svoji poslední sezónu (a naštěstí se mu to, stejně jako Bohoušovi, zatím nepovedlo).

Vzhledem k našemu rozdílnému věku si samozřejmě i během soutěže vykáme a nemáme tedy (na rozdíl od některých posádek) problémy s používáním vulgárních výrazů. Řešíme to například slovy: "Vy jste pane Šonka na 1,43 neodbočil vlevo, ale vpravo. To jste mě tedy pěkně"

Pokud mám dále mluvit o svých začátcích, spadají do doby, kdy jsme s manželkou usoudili, že si nejlépe rozumíme pokud ona je v Košicích a já v Plzni (či naopak). Na její doporučení mi tchán zapůjčil Trabanta (začínal jsem jako řidič) a hned při první soutěži jsem se vyznamenal tím, že jsem nerozeznal v technickém úkolu kondenzátor od přerušovače. Poté, co jsem si ověřil, že místo spolujezdce mi sedí lépe (zejména po soutěži v restauraci), vystřídal jsem několik jezdců navlas tváří podobných Standovi Šonkovi (pouze Milouš Krč měl vlasy). Se všemi dosud udržuji přátelské styky, někteří se mnou i mluví.

K vlastnímu hodnocení soutěží

Vzhledem ke kvalitě a bezproblémovému průběhu všech soutěží (Kladno, Most, Náchod, Blovice), nepovažuji za nutné hodnotit soutěže odděleně. Všechny čtyři soutěže byly udělány s maximální zodpovědností pořadatelů a proběhly zcela hladce. Byla v nich zúročena zkušenost ve všech případech federálních posádek realizujících přípravu tratě. Myslím, že drobné problémy vznikly vlivem ne zcela šťastného zápisu podmínek průjezdu v Mostě a Blovicích, který však stejně většina posádek pochopila tak, jak autoři trati zamýšleli. Odpovídající byla i zvolená náročnost jednotlivých soutěží, graduující v závěrečných Blovicích. Za trať tedy dávám všem plný počet 10 bodů, Pepovi Sedloňovi pak desítku podtrženou (to jsme si to letos pěkně vzájemně pochválili, co Pepo?). Myslím, že ani k organizaci soutěží nelze mít závažnějších připomínek a všem zúčastněným patří za přípravu seriálu poděkování. Volného času má většina z nás nějak čím dál méně.

Poznámka: Za případné nedostatky v hodnocení se předem omlouvám, Péta má svoji Káfu, já na to byl sám.

Jiří Kozel

Peníze jsou jako všude až na prvním místě. Proto první slovo do pranice patří strážci pokladny Pepíkovi Pivoňkovi (díky jeho pesimizmu a pevné ruce jsme ještě všechno neprošustrovali):

F I N A N C E

Rok 1993 nebyl finančně zajištěn tak, jak jsme si přáli. Na začátku roku začaly problémy s nevyjasněním dotací z ministerstva školství a tělovýchovy pro celý AČR (obdobné ÚAMK) a následně pro jednotlivé svazy. Po vyjasnění došlo ke krácení plánovaných částek a změna systému přidělování dotací na základě smluv s jednotlivými kluby. Tím vznikla řada problémů, které jsme se snažili řešit dodatečným stanovením startovního a rozesláním záloh z rezerv, vytvořených pro podobný účel. Tak pořadatelé získali prostředky na uspořádání soutěží s tím, že po uzavření smlouvy a následném obdržení dotace z AČR (ÚAMK) vrátí na účet svazu vybrané startovní, zálohu a u klubů, registrovaných v AČR část dotace (P ČR 7.000,- Kč, M ČR 6.000,- Kč).

Tyto prostředky jsme chtěli použít na prémie za celkové umístění a náhrady jezdcům podle stejného klíče, jako v r. 92.

Realita je trochu jiná. U řady pořadatelů jsme se sešli s nezodpovědností, nebo si funkcionáři těchto klubů vyložili hospodaření s těmito penězi po svém. Nevím? Nedovedu si vysvětlit, proč k 26. 12. 93 dluží tyto kluby svazu řádově 100.000,- Kč.

Konkrétně: Chlumeck 30.000,- Kč, Semily 4.100,- Kč, Most 31.000,- Kč, Jindřichův Hradec 27.900,- Kč, Havířov 2.000,- Kč, Blovice 4.300,- Kč.

Díky těmto pořadatelům nemůžeme zatím rozeslat náhrady jezdců.

Na závěr těchto neradostných řádků něco málo k zamyšlení. Doba, kdy byly finance na činnost přidělovány přerozdělováním ze státního rozpočtu podle nějakých pravidel, je nenávratně pryč. V současné době je velice složité shánět prostředky na pořádání našich soutěží. Jen díky houževnatosti a trpělivosti Mirka Ludvíka, který věnuje spoustu svého času shánění peněz a práci pro svaz, se to zatím daří. Jak dlouho se to ale bude ještě dařit, když nyní ostatní budeme čekat, jestli na tu naši soutěž něco dostaneme a pak ji uděláme, a nebo nedostaneme a pak nebude?

Zamysleme se a zkusme něco udělat pro to, aby rok 1994 nebyl tím posledním. Děláme to snad pro sebe, nebo ne?

Ahoj hospodář

Je 29. prosince, jeden z redaktorů měl především dodat zpracované příspěvky. Zatím ho nebudu jmenovat, protože Karel asi nepustil Haničku samotnou z chaty do bahna velkoněsta. Nepošle-li výsledek své práce do doby, než se v pokleslé náladě dám do rubriky "kyselý citrón", bude mezi prvními adepty.

Využijí čas (vše ostatní, tj. oficiální část a základní příspěvky přílohy jsou připraveny ke kopírování) a okomentují výše uvedené dluhy z hlediska pravděpodobnosti návratnosti.

Chlumeck opustil autor 1. kola M ČR Vašek Mrstík. Klub uspořádal soutěž za 24.000,- Kč (naše půjčka a startovní). Nevrátil smlouvu a proto ani nedostal dotaci z AČR. To se provalilo koncem listopadu při absenci vyúčtování. Vše se podařilo spravit, dotace odešla a protože je vyšší než dluh, tak se snad po otevření peněžních ústavů po Novém roce částka na našem účtu objeví. Semily nevrátily startovní, vláda Nýdrle dostane oficiální žádost pro pořadatele o vrácení a slíbil v lednu zařadit. Most před chvílí volal (Zdeněk Klenák), nadiktoval jsem mu číslo účtu, hospodář prý zítra peníze pošle. Sliboval už před nésicem, snad tentokrát splní.

Jindřichův Hradec nám sdělil, že utratili místo 29.000,- Kč, které svaz pořadatelům slíbil, 41.000,- Kč (zaokrouhluji, vyúčtování je na desetihaléře). Žádali výbor o zvýšení dotace, bylo zamítnuto. Opakované projednání další dopis se stejným výsledkem. Zatím bez odezvy, přes výzvu k rychlému vrácení dluhu, který chybí při výplatě náhrad, nepřišel ani rozdíl, o který dluh převyšuje náklady! Haviřov - v Klatovech Franta slíbil obratem napravit. Zatím nic. Po zkušenostech z jara, kdy až hrozba neplatnosti SM licencí v Semilech (zápis výboru z dubna) ho přiměla k zaslání 8.000,- Kč za licence (místo do konce ledna) věřím, že po přečtení této pasáže obratem srovná. Blovice dělají, že neumějí číst (stejně jako to zkusil Jirka Krygler, ten ale po další urgenci dluh dorovnal, proto ho nejmenuji). Napsali, že neznají číslo účtu, kam mají poslat půjčku 20.000,- Kč. V odpovědi jsem je upozornil, že mají vrátit i startovné. Došla jen půjčka. Urguje Bohouš Vidlák, který je jako pořadatele doporučil. Chybí jméno odpovědné osoby v J. Hradci - pro mě je to Vašek Hruška.

K informacím o dotacích: pořadatelé měli z Konopáče příslib dotace ve výši 29.000,- Kč na M ČR, na P ČR a tisíc méně (nižší prémie). Po problémech (viz hospodář) jsme garantovali 20.000,- Kč plus startovné, tedy asi o 5.000,- Kč méně. Nikdo neprotestoval. Podařilo se dodržet původní slib, přesto dochází k problémům.

Zmíním se o všech financích, se kterými hospodaříme. Dotace letos pokryly prakticky přesně mistrovské a přeborové soutěže (oblastní přebory po 4.000,- Kč, Dakar 14.000,- Kč, dětské soutěže po 2.000,- Kč). Celkem 470.000,- Kč. Vše ostatní je kryto z vlastních našich peněz (licence I. a II. VT 40.000,- Kč, BESIP 30.000,- Kč, šikovné uložení loňského zůstatku přes 4.000,- Kč). A náklady? Školení na Konopáči 19.000,- Kč, administrativa po zdražení pošt 4.000,- Kč, prémie za celkové umístění včetně pohárů 35.000,- Kč, vyhlášení v Klatovech včetně ubytování 6.000,- Kč, připravené náhrady jezdcům 86.000,- Kč. Rozpočet deficitní, díky loňskému přebytku. Vzhledem k výši pohledávek ale marně vyhlížíte pošťáka s náhradami, prostě na ně nemáme. Tak snad napřesrok.

30. prosince. Karel nezvěstný, ale bez práce nejsem. Přišel dopis od "korespondenta roku" (podle návrhu Mistra Petra) Pepy Sedloné. Titul za řadu vtipných příspěvků do Pražského zpravodaje a za seriál "Jak to dělám já" který vycházel pravidelně ve východočeském zpravodaji a je poučný nejen pro začátečníky. Bude-li místo a čas, odcitují aspoň kousek z popisu návratu z JH.

Dopis s názvem "Tak už dost" je vzhledem k závažnosti na další straně, zbytek využiji já také k několika poznámkám také k textům v SM Athosu. Chtěl jsem reagovat přímo do redakce po 4. i 5. čísle, ale čas prostě není. Až nyní.

Cituji Jardu Janečku, hodnocení Hlučina: Jirka postavil soutěž v poměrně rozsáhlé oblasti s použitím všech dostupných mapových figlů, které známe z předešlých soutěží. A nato ze zprávy o Ostravě (bez podpisu, hádám na paní red. JaB): I pan Mikšík použil svých tradičních oblastí a fint. Jaký rozdíl proti géniovi traťáři Pepovi Rubášovi, který každoroční parádní Mikuláše prokládá ob rok mistrákem a nikdy snad ještě nepoužil stejný trik podruhé. Jen tak lze aspoň trochu potlačit výhodu domácího prostředí, místo jejího zdůraznění využitím "mapových nepřesností", které lze zajet jedině jako místní zvyklosti, protože jsou jinak neměřitelné.

A druhá reakce na krásné (to myslím naprosto vážné) závěrečné slovo v 5. Athosu té hezčí polovičky redakce: ano, je nutné, abyste se scházeli, prodiskutovali své náměty a připomínky a prostřednictvím svého zástupce je předkládali výboru. Marně jsem v zápisech vyzýval k dodání jakýchkoliv návrhů, Franta nikdy ze SM oblastí nedodal nic. Možná, že to od vás nechtěl, možná že ano a vy jste mu nic nedali. Ale nejste na tom tak jen vy. Stejně, tj. žádné připomínky nepřišly z většiny oblastí.

Teď už ale dávám slovo Pepovi.

TAK UŽ DOST!

Již nějaký čas jsem chtěl napsat tento článek, definitivní rozhodnutí padlo po přečtení příspěvku Jirky Kryglera v 5. čísle Zpravodaje Severní Moravy a Slezska na str. 13. To, že by AOSky zanikly, nehrozí, jak jsme se jednu chvíli obávali, proto, že by je někdo zakázal, ale proto, že si je rozvrátíme sami zevnitř. A ty nešťastné Řády nám k tomu budou pouhou záminkou. Začínám mít dojem, že jitření vášní, které se točí kolem dodatků k Řádům a organizace soutěží, je různými jedinci uměle živeno. Jeden druhého začíná podezírat, že právě on se snaží udělat Řády tak, aby mohl vyhrávat.

Tak už dost! Vemte rozum a inteligenci do hrsti. Já sám nejsem ani Pražák ani Moravák, a tak se na to chci dívat trochu nestranně. Ať jsem mluvil s kýmkoli od Ostravy až po Plzeň, poznal jsem, že každému jde vlastně o totéž - aby nás náš sport bavil. A k tomu je zapotřebí, aby měl nějaká pravidla. A zde je kámen úrazu. Všichni se shodneme na tom, že ta pravidla musí být zcela jasná a pochopitelná. K tomu vedou dvě cesty. Buď ta pravidla maximálně zestručnit (názor jedněch), nebo dokonale vysvětlit (názor druhých). Ideální by bylo obě tato východiska vhodně sjednotit, ale to zatím nikdo nedokázal.

A tak vyzývám všechny kritiky, rejpalý, a štouraly i jedince dosud pasivní - vytvořte svůj návrh Řádů, pěkně odstavec po odstavci, nejen pár vytržených "výkřiků". Pro nás ostatní a náš sport tím uděláte moc! A až zjistíte, co času to stojí a že to zase tak jednoduché není, třeba přestanete kritizovat a spokojíte se s prací jiných. S prací, kterou odvádí zatím jen pár jedinců, s prací nezištnou, kterou je nutno morálně ocenit, byť je její výsledek třeba nedokonalý.

Nejvhodnější příležitost prezentovat svůj návrh bude při soustředění pořadatelů na Hrubé skále 26. - 27. února 1994. Pít se bude limonáda a jíst libové vepřové.

Pepa Sedloň

P.S. To, jak některé kluby neakceptovaly finanční podmínky pro pořádání mistrovských soutěží v roce 1993, je přinejmenším zarážející. Což nemáte trochu svědomí a solidarity s ostatními pořadateli, s nimiž jste měli finanční podmínky stejné!? Půjde-li to takhle dál, pak je to náš konec.

Opět si беру slovo: základní problém je asi v neinformovanosti. Návrhy na úpravu Řádů se měly z oblasti scházet do června - nula, do konce září prakticky totéž. Návrhů na změnu systému bylo víc, jedna z nich s přímým sestupem pěti, resp. všech deseti padajících. Většina rozhodla tak, jak rozhodla po důkladném zvážení pro a proti. Možná špatně, jako asi před časem s řešením ití na další křižovatce. Ale kdo je ten chytrý, který vidí dál než my?

A ještě jedna odpověď na ostrý článek Jirky Kryglera. Unorový Konopáč nebyl určen k diskuzi, na to bylo pozdě pro sezónu 93. Tam šlo jako vždy o předání základních nejdůležitějších informací všem pořadatelům. A Jirkova poznámka k pití byla zřejmě namířena do vlastních řad. Jen tak se mohlo stát, že v Hlučíně nebyly při vyhlášení výsledků vyplaceny prémie, jen tak se mohlo stát, že z Hlučina se vrátilo startovné až po opakované urgenci!

Jen proto pláče ostravský pořadatel, že nemá šest dní před soutěží na účtu ani korunu. V březnu jsem informoval všechny pořadatele, opakované střediska, o možnosti zálohy 20.000,- Kč z našich peněz na překlenutí doby, než dojde dotace oficiální. Proč jste si o ni nenapsali? Dva týdny mi trvalo, než jsem zjistil na ÚAMKu, proč vám ji neposlali. Výsledek byl pro mě šokující! Ještě v říjnu jste neměli zaplacené členské příspěvky! Asi jste na Konopáči pili s Jirkou, asi s vámi Franta nemluví (proto jste mu také nedali ke shválení propozice) a neupozornil vás znovu na základní povinnost!

Prostě je třeba vždycky začít s hledáním chyb u sebe nebo v nejbližším okolí!

31. prosince. Nečekal jsem, že budu dnes cokoliv dopisovat. Chybí stále jen zpracování těch několika dopisů a je mi jasné, že je od Karla nedostanu dřív, než v úterý na schůzi v naší nové útulné klubovně "U labutě".

Přesto usedám k počítači - přišel třetí dopis z J.Hradce. Z dluhu 27.900,- Kč nám "milostivě" vrátí 15.000,- Kč, těch 12.900,- Kč, které utratili proti námi stanovenému limitu, se kterým všichni pořadatelé vyšli, hodlají získat od jezdců a od pořadatelů - pokud jim je tito pošlou. Opravdu obdivuhodný přístup. Příště v podobné situaci poslechnu hospodáře. Místo žádosti o dotaci přišla vlastně pohružka, že nedostanou-li zálohu dva měsíce předem, soutěž odřeknou. Co platí pořadatel 2 měsíce předem? Nebo nám nevěří?

Loňský dluh Žirovnice 10.000,- Kč byl vyrovnán až v červnu po hrozbě ÚAMK, že už nikdy neuvidí od nich ani korunu. To zabralo.

Po roce se opakuje situace jen o pár kilometrů vedle, tentokrát dělá ostudu klub AČR. Tomu ale nikdo hrozit nebude. Dotace v AČR se rozdělují podle návrhu svazů. Já, resp. můj nástupce asi podobnou chybu neudělá.

S problémem se podle zatím připravených návrhů bude muset vyrovnat JČ středisko. Nejschůdnější se jeví snížení dotací na OP, drsnější varianta počítá se zadržením náhrad posádkám s JČ licenci.

Končím, minimálně do konce roku už pro AOS nehnu prstem. I odpověď do JH napíšu radši až napřesrok. Teď by z tiskárny vyšel list, který by možná projednával soud jako urážku, pomluvu či jinou újmu AK Lada JH a jeho funkcionářů.

1. ledna 1994. Na Nový rok o slepičí krok. Snad to bude letos lepší. Konec dobrý, všechno dobré. Připravím si historické tabulky. Po loňském kompletním vydání najdete letos jen aktualizaci - výtah těch jezdců a posádek, kteří získali body v roce 1993 (u posádek vzhledem k místu i posádky s pětiletou a delší životností, ze kterých jeden člen dále boduje.

Závěrečné slovo (jak je v běžném životě běžné) bude mít žena, i to si mohu teď připravit. Pak už jen čekání na Karla.

3. ledna. Mám kompletní první díl, doma je dopis ze z Plzně s výsledky jejich přeboru a poháru. A tak předělávám předposlední stránku, i když by si zasloužili původní text: nedodali výsledky. Ale vítězové za to nemohou. Kdo asi zaspal?

Karel se ozval, podle očekávání vše dostanu zítra v klubovně.

5. ledna. Včera večer jsem dostal zpět vaše dopisy (pro většinu: vaše samozřejmě ne, to byste je museli napsat a poslat!) a stručný sumář. A tak nejdříve k připomínkám a hodnocením, která se v příspěvcích opakovala.

Začnu prestižní cenou "Fair play":

jednoznačně všemi hlasy pořadatelé DAKARu 1993. Kdo pořádá soutěže, ví, kolik je s tím spojeno práce. A Dakar, to je asi sedm velkých soutěží, uspořádaných najednou. Teď si vzpomínám na stesky, že na Moravu nechceme jezdit. Že to nějak nejde dohromady?

Takováto společenská akce je barometrem zájmu, funguje od dob Drnholce. Pokud dokážeme tuto tradici udržet, nemusíme mít o budoucnost obavy. Absence podobných soutěží by byla příčinou konce AOS spíš, než problémy s financemi či Řády.

V hodnocení volných soutěží, kde Dakar jasně dominoval, byl i další seznam tradiční. Pepík Rubáš z Klatov je chválen každoročně, objevuje se i Trnava - dnes cizina. Chvála přišla na Karkulku, kdo přijede na vyhlášení výsledků sezóny 1994, které bude v listopadu právě v chatě "U mistrů", může se přesvědčit osobně. Jinak tento bod ankety svědčí o tom, že na volné soutěže je málo času a peněz. Snad přinese trochu oživení Český pohár se svými dvoukoly.

A je tu "Kyselý citrón" - pro

Autoklub Lada Jindřichův Hradec

za svůj skutečně zvláštní přístup k plnění vzájemných dohod o financování, přesněji za jejich hrubé porušení, resp. nerespektování.

Cenu získává jednoznačně bez ohledu na vaše dopisy od redakce na můj návrh.

Námětů přišlo několik, obecně na protestanty, výjimečně jmenovitě. Protože právě oni vymysleli způsob, jak tomu zabránit (nebo aspoň omezit), jména se neobjeví. Ve vaší nominaci se objevil i autor TK na mostě u Hlučína, tady by spíš seděla cena za největší ptákovinu. Moji nominaci, podmíněnou nedodáním Ročenky na jednu z brněnských adres (KD), mohu už taky vyloučit.

Ale zpátky k těm příjemnějším jevům. Řada poděkování za pomoc v nouzi: Brázdilovi byli vytaženi a poté roztaženi z bahna v Ostravě posádkou Žáčková - Černošous, která pak pro časovou tíseň musela vynechat část etapy. Jirkovi se vůbec na podzim dařilo: děkuje za pomoc po bouračce v Jablonci mistrům Schlindenbuchům, slečně Kleintové (Veveřce) a pánům Regnerovi, Prouzovi, Šimůnkovi, Krebsovi a Vládovi Dužíkovi, že se s dětmi a zavazadly dostali nejen včas domů, ale i o týden později s už opraveným autem na mistrák v Hlučíně. Karel Dvorský děkuje Milanovi Hrabincovi, který přestože mu cestou do Mostu u Prahy kleklo auto, do Mostu se dostal, aby předal licenci pro Karlova brášku, omluvil se pořadateli a jel domů.

Jsem rád že nemusím psát o opačných jevech, jako například o tom, jak ze mě udělal Karel před čtenáři Pražského Zpravodaje troubu jenom proto, že si chtěl prohlédnout výkvět pražských šlapek a pasáků na Václaváku při Milanově soutěži. Nutil mě jezdit asi půl hodiny nahoru a dolů a v cíli jsme měli zpoždění 35 minut. Má pověst nejrychlejšího spolujezdce mohla být znásobena pověstí i rychlého jezdce a zatím to dopadlo naopak. Vrátil jsem mu to ale hned za cílem: zkosil jsem všechny čtyři garáže v kratičké zručnosti. A tak nevyhrál ani on!

Když už jsme u těch pro někoho veselých příhod, ještě jedna pro zasmání (ne pro autora): Pavel Nový jel coby náhradník v Semilech s Mirkem Zrubeckým. Nevěděl o změně v kalendáři, domluvili si sraz v pátek a tak kroužil v pátek po Semilech a marně hledal nejen u mototechny, kde měli sraz, kohokoliv s číslem. Až kouzelný dědeček mu sdělil tu radostnou novinu, že může domů a za týden si výlet zopakovat.

Daleko dramatičtější je líčení cesty do Drážďan od Lídy Feřtové. Dvě strany vzhledem k místu zestručním: účastníci - manželé Feřtovi a Petr Černý. Prasklá hadice cestou pro Petra. Zkrácení, dolití vody. Za Rakovníkem prasklá hadice, výměna, dolití vody. Po 6 km vyjmutí termostatu, utržení šroubu, odchod startéru. Před Žatcem dolití vody, za Teplicemi změna plánu: zpět do Prahy pro auto Petra. Cestou dolévání vody. Dílčí výsledek - 288 km, 7 hodin jízdy, místo: Praha. Za dvě a půl hodiny v pohodě Drážďany, tam ale auto Evy Kleintové, se kterou měla Lída jet v nepěkném stavu. Nejen esteticky, ani řazení nešlo jak by mělo. Ke všemu chyběl klíč od pokoje. Vlastně nechyběl, ale byl k jinému zámku.

Ráno Eva nasedla z pravé strany (jinudy to k volantů nešlo) a přes tento handicap jsme získaly cenu pro nejlepší českou i zahraniční posádku a cenu pro nejlepší posádku na voze Škoda (bez ohledu na jeho tvary). Druhý den už jen Jirkovi Skalníkovi ráno vytekla převodovka a nám v Praze došel benzín. Měli jsme kanistr, takže pohoda.

O tom, jak vezl Pepa čunika z JH domů, podal zprávu do Prahy. Jsem rád, protože zlí jazykové pustili do éteru řadu invektiv k jeho profesionalitě. Pochybovali o resuscitačních schopnostech, snad se i těšili na dýchání z úst do rypáku, záviděli materiál na pokusy na Pepově klinice. Jsem rád, že čuník bez úhony dorazil na náhodské talíře a že posloužil jako důkaz, že stojí za to AOSky jezdit, zájem řezníka o Řády je toho jasným důkazem.

8. ledna. Mám zpoždění. pracovní zaneprázdnění mi znemožnilo dva dny psát. Pátek jsem využil k tisku prvního dílu v Minoltě, večer jsem stránkoval a opravoval překlepy. Vskutku tvrdý trest. Mám ale předepsaný konec, takže zbývají některé vaše glosy. Pokusím se je vybrat podle důležitosti, některé okomentuji.

K Řádům: JK: Líbilo se mi, že si traťáři konečně ujasnili Řády a že se už to, tedy AOSky daly jezdit. JB (také SM): Nelíbí se mi vůbec, kam se ty naše AOSky dostaly, resp. kam až je někteří z nás dotlačili. Když se podívám na mistrák, zjišťuju, že větší polovinu bodů (TB) dostávám za to, že jsem nepochopil, co po mně autor chce a ne za to, že se neumím orientovat. VD: Věřím, že výbor najde někoho, kdo je schopen vytvořit nové jednoduché Řády. Z+VK: Namísto toho, aby byly vůbec v Řádech vysvětleny základní údaje o ití (např. co je to kóta), polopaticky vysvětleno, za jakých podmínek se jezdí a jiné věci, tak budeme tam, kde jsme byli. JK: nikdo nemůže být schopen dojet reálně, tj. na oči, na mapový údaj. PSch.: za největší omyl považují zrušení reálné jízdy na mapový údaj.

A teď si vyberte, výbore! Udělejte Řády nejlépe na maximálně dvě stránky, jasné, stručné. Ale aby v nich bylo všechno podrobné, jednoznačné, s řadou příkladů. Nic už neměňte, konečně tomu rozumíme, ale vůbec se podle nich nedá jezdit.

Dodatky jsou takové, jaké jsou. K jakým jste sami přidali své myšlenky, jak jste s jejich přípravou pomohli, když budu jízlivý, tak jsou takové, jaké si zasloužíte.

Ale teď vážně: Dodatky jsou výrazně delší. To proto, že se zásadně mění nešťastně zvolený způsob čtení itineráře. Podle našeho nejlepšího vědomí a svědomí dochází k výraznému zjednodušení, těch několik míst, která by zůstala touto úpravou neošetřena, je řešeno zákazem. Už by nemělo dojít k tomu, abych někde byl a dělal že tam nejsem, aby mi šípka hnala doprava a já dělal, že jí nevidím a jel vlevo. Druhým velkým přínosem by mělo být řešení námitek ke vzorovým průjezdům. Snad přinese tolik potřebné zklidnění vášni po dojezdu do cíle.

Několik dalších stesků či diků bez komentáře:

JB: Nelíbí se mi jev, zvaný "ostravský" komplex a který se po určitých náznacích v roce 1991 (P ČR) a 1992 (M ČSFR) naplno projevil letos při M ČR družstev. Jednak tím myslím samozřejmě téměř dokonalý bojkot této soutěže českými (pražskými) posádkami a jednak kritiku "věcí" použitých v ití, které jsou jinde naprosto běžné a pouze v ostravské oblasti naprosto nestravitelné. Otázky typu "jak mám vědět, že jsem v bodě - kótě" mě dokáží vytočit do vývrtky. ... Bohužel musím konstatovat, že veselých příběhů se nám nějak nedostává a myslím si, že i to dává určitý obraz o tom, že něco smrdí a na ptákoviny nezůstávají žádné síly.

Mistrovství České republiky v AOS 1993 - zápočet čtyř výsledků
(jak by to dopadlo, kdyby se počítaly čtyři výsledky jako dříve)

poř.	st.č.	posádka	město	1.	2.	3.	4.	5.	body
1.	1	Schlindenbuchovi	Praha	1	1	2	3	3	197
2.	5	Trtik - Sedloň	Náchod	4	2	4	4	1	193
3.	4	Velan - Budík	Brno	2	4	1	9	11	188
4.	19	Vopátek - Škoda	Praha	5	6	-	2	4	187
5.	2	Pivoňka - Kuklík	Praha	8	13	3	7	2	184
6.	6	Brázdil - Brázdilová	Otrokovice	3	10	7	10	18	174
7.	42	Bublik - Kopeček	Most	10	-	12	5	6	171
8.	3	Kleintová - Dužík	Praha	11	11	9	8	13	165
9.	13	Holman - Schindler	Teplíce n. Met.	19	3	6	24	12	164
10.	15	Černý - Radvan	Praha	6	R	5	23	10	160
11.	10	Potužák - Ludvík	Praha	9	9	13	14	21	159
12.	16	Šimůnek - Krebs	Hejnice	13	5	19	16	19	151
13.	36	Pinta - Kalista	Plzeň	17	33	17	12	15	143
14.	26	Leník - Ševčík	Ostrava	21	23	11	17	R	132
15.	7	Jonák - Hlaváček	Plzeň	7	7	8	-	-	131
16.	21	Janečka - Baron	Vitkov	R	8	39	1	28	128
17.	45	Prouza - Regner	Jablonec	24	25	16	13	26	126
18.	41	Klenák - Klenák	Most	22	19	10	-	30	123
19.	43	Netušil - Kotina	Kladno	15	38	22	-	8	121
20.	18	Zbořil - Zbořil	Zlín	R	31	24	11	17	121
21.	24	Zeisová - Sourek	Praha	16	28	25	21	23	119
22.	30	Feřt - Rambousek	Praha	25	36	14	18	29	118
23.	39	Kupr - Kupr	Sokolov	14	16	32	-	24	118
24.	49	Dufková - Bartoňová	Žirovnice	32	39	18	30	9	115
25.	12	Duchek - Štípek	Nepomuk	29	27	21	26	16	114
26.	29	Hruška - Šimánek	Žirovnice	31	26	27	33	7	113
27.	35	Plachý - Plachý	Zlín	-	20	35	19	22	108
28.	44	Kozlík - Košíček	Písek	26	-	15	-	5	107
29.	22	Nováček - Dužík	Rožnov	-	15	29	6	-	103
30.	31	Mikšik - Bureš	Ostrava	36	12	34	25	34	99
31.	8	Zikmund - Vlk	Praha	33	22	28	22	-	99
32.	25	Hordóssy - Hadrava	Haviřov	27	30	30	20	35	97
33.	11	Mička - Mička	Haviřov	28	17	-	-	14	94
34.	47	Kočí - Kočí	Blatná	-	14	20	-	25	94
35.	28	Kaplan - Vojáček	Praha	30	18	-	31	33	92
36.	9	Sedláček - Vidlák	Plzeň	12	37	33	-	38	84
37.	46	Otruba - Otruba	Vladislav	20	-	23	-	27	83
38.	32	Burian - Vitouš	Praha	23	R	36	28	36	81
39.	23	Váchal - Zdrubecký	Kladno	-	24	31	-	20	78
40.	14	Mylek - Kytlica	Prerov	34	32	37	29	-	72
41.	33	Skalník - Vířl	Praha	35	35	40	32	31	71
42.	48	Krejčíček - Chvostkévíč	Ostrava	37	-	41	27	32	67
43.	50	Mrštík - Krejčí	Chlumec	-	21	26	-	-	55
44.	20	Pokorný - Rosecký	Brno	-	-	-	15	37	50
45.	17	Nýdrle - Poláček	Semily	18	-	38	-	-	46
46.	52	Štefek - Sýkora	Vitkovice	-	34	-	34	-	34
47.	34	Vandák - Beroš	Trnava	38	-	-	35	-	29
48.	38	Dovala - Franek	Praha	-	29	-	-	-	22
	40	Krebs - Beneš	Liberec	-	-	-	-	-	0
	51	Rubáš - Rubáš	Klatovy	-	-	-	-	-	0

Jak je vidět, změn je opravdu minimálně. Prvních sedm míst hraje naprosto přesně, sestup taky. Takže by se zdála změna zbytečná. Ale ta šance jednoho možného výpadku pro stavitele z řad jedničkářů stála za to, abychom se dočkali kvalitnějších itiků.

KČ: Rád bych poděkoval, bohužel už bývalému, aktivnímu jezdcí, staviteli a kamarádovi Láďovi Nydrlovi za vše, co pro orientáky udělal. A také bych mu rád vzkázal, že je pro mne jeho odchod od AOSek téměř nepochopitelný. Že by stáří vítězství hlásalo? Tomu nevěřím. Takže ještě jednou člověku, na kterého jsem se tolikrát obracel o pomoc a radu, děkuji. Nevyhnu se komentáři. Nevěřím, že bychom se na soutěži už nepotkali. Jedině, že bych toho nechal já, nebo nám to někdo zakázal. Takže brzy zase ahoj!

Další odpovědi se týkají organizační problematiky:

KČ: Nelíbí se mi dost byrokratický způsob "vydolování" finanční dotace na soutěž. Já: po zkušenostech s JH bude hůř. Určitě. JB: Vztahy "centra" a oblastí se silně zadministrovaly, místo spolupráce se přenáší pokyny kolikrát bez hlavy a paty. Přípomínky z P ČR jsou zcela přehlíženy. Z pokynů pro rok 1994 vyplývá zcela jasná diskriminace posádek, které nejsou členy AČR, nebo ÚAMK, i když jsem nikde nečetl o povinnosti v nich být a dokonce nejsem přesvědčen, že členství v nich je vítězství. Já: centrum, tj. výbor organizuje pouze M ČR, vše ostatní je v péči středisek. Snažím se administrativu minimalizovat už z vlastního sobeckého zájmu. Z P ČR se ke mně žádné připomínky ani z vaší oblastí nedostaly! S povinným členstvím v AČR či ÚAMK je to slovy mého partnera ve vládě velké nedorozumění. Opravdu není povinné. To jen ty dvě organizace, které zajišťují (přesněji zajišťovaly) dosud dotace pro náš sport (rozuměj pro své členy) chtějí, aby při využívání těchto peněz byli jejich členové, kteří platí příspěvky, zvýhodněni. Takže každý, kdo zajistí 350.000,- Kč jako AČR nebo aspoň 120.000,- Kč jako ÚAMK, bude mít samozřejmě stejná práva jako ostatní. Kdo chce ušetřit pár korun za příspěvky (dotace pochopitelně závisí i na členské základně žadatele!), nemusí je platit. Nemůže ale čekat, že něco dostane. V účasti na soutěžích mu samozřejmě nikdo bránit nebude.

Dostávám se k místu, které jsem do poslední chvíle odkládal. V ročence pochopitelně nemůže chybět žádná důležitá informace. Většina z nás se tu smutnou zprávu dozvěděla na podzim listem s černým rámečkem, ostatní pak ve zpravodajích.

Před šesti lety se stal asi nejmladším mistrem republiky, poté se nám vzdalil, z nového bydliště mu situace pochopitelně nedovolila účast na soutěžích. Přesto zůstával v kontaktu a my se těšili, že po uvolnění hranic k nám přijede a připraví zase jednu ze svých pěkných soutěží s nenapodobitelnými perfektními kreslenými mapami. Nepřijede. Jirku Kratochvíla jun. už neuvídíme. Havárie na rogalu ho vzdálila všem a definitivně. Smutné, neuvěřitelné, kruté.

A z těch společenský zprávek ještě několik příjemnějších. Na čerstvou svatbu se vymlouvá zlínský Pavel Ševčík. Když nemá čas na psaní, dostaneš ho na ježdění (nezoufej, vzhledem k délce dopisu jsi na tom líp než skoro všichni, těm asi zakázaly manželky psaní vůbec).

Vím, že informace podobného druhu se šíří obvykle jen v úzkém kruhu, později se ale stejně provalí. O mých malých schopnostech ale svědčí jasně to, že jako dosavadní šéf jsem se až z tisku dozvěděl, že se oženil můj nejbližší přímý podřízený s AOS, tedy místopředseda. Cítím se zaskočen, protože nic oficiálně nevím, nic nevykecám. Možná, že to chtěl Zdeněk s Alenou ututlat, respektuji tedy jejich soukromí. Absenci panáka v Klatovech dám šanci dohnat při nejbližším setkání.

Počítač ukazuje posledních pár volných řádků (poslední strana a tabulky už mám připraveny), zbývá loučení.

Doufám, že asi trochu smutnější ladění ročenky nikoho neodradí, ale naopak vyprovokuje k silnějšímu zapojení. Nemůžeme se všichni jen vozit, někdo musí soutěže i připravit. Kdo? **VY VŠICHNI!** Ahgj.

in redakci: *Huber*

HISTORICKÉ TABULKY - JEZDCI 1993

poř. posádka	město	počet sezón	body	poř. posádka	město	počet sezón	body
1. Ludvík Jaromír	Praha	18	770	101. Brázdil Jiří	Zlín	5	172
2. Pivoňka Josef	Praha	18	737	102. Brázdilová Leona	Zlín	5	172
3. Vlk Milan	Praha	17	692	103. Šimůnek Miroslav	Hejnice	5	169
4. Zikmund Aleš	Praha	17	692	109. Klenák František	Most	7	158
5. Janečka Jaroslav	Vitkov	14	576	110. Klenák Zdeněk	Most	7	158
8. Dužík Vladimír	Přýdek - Místek	12	472	112. Pinta Petr	Plzeň	4	154
9. Dovala Marián	Praha	17	467	116. Radvan Bohuslav	Praha	4	151
11. Hlaváček Milan	Plzeň	12	432	120. Holman Jaroslav	Náchod	4	146
14. Vidlák Bohuslav	Plzeň	15	411	127. Chvostkevič Jaroslav	Ostrava	5	132
15. Šimůnek Zdeněk	Žirovnice	13	411	128. Plachý Jaromír	Zlín	5	130
16. Baron Miroslav	Vitkov	10	408	129. Plachý Jiří	Zlín	5	130
17. Kuklík Karel	Praha	10	406	147. Schindler František	Náchod	4	112
18. Velan Zdeněk	Brno	9	404	149. Nováček Jan	Val. Mezříčí	4	111
21. Jonák Jan	Plzeň	10	396	153. Duchek Miroslav	Nepomuk	4	109
22. Budík Ivan	Brno	8	391	154. Štípek Pavel	Nepomuk	4	109
24. Krebs Pavel	Hejnice	12	382	184. Beroš Rostislav	Bratislava	10	87
25. Virl Pavel	Praha	14	378	189. Leník Josef	Přýdek - Místek	3	84
28. Dužík Václav	Český Těšín	10	366	191. Kaplan Daniel	Praha	4	83
29. Potužák Jiří	Praha	10	357	198. Kalista Jiří	Plzeň	3	80
30. Sedloň Josef	Náchod	9	350	210. Kotina Pavel	Kladno	4	75
31. Šourek Ivan	Praha	11	341	216. Wýdrle Vladimír	Semily	3	74
34. Vandák Viliam	Trnava	12	338	217. Poláček Ladislav	Semily	3	74
42. Vopátek Vladimír	Praha	8	305	224. Ševčík Pavel	Brno	3	71
43. Hruška Václav	Žirovnice	9	292	233. Peřt Jiří	Praha	3	67
44. Trtík Pavel	Náchod	7	292	234. Rambousek Jan	Praha	3	67
47. Bublík Miroslav	Most	7	288	237. Franek Jan	Praha	4	66
48. Kopeček Pavel	Most	7	288	239. Vojáček Petr	Praha	3	65
49. Schlindenbuch Petr	Praha	7	281	256. Hadrava Pavel	Havířov	3	58
50. Schlindenbuchová Kateřina	Praha	7	281	257. Bordóssy František	Havířov	3	58
51. Kupr Václav	Plzeň	8	279	269. Kočí Jiří	Č. Budějovice	3	52
58. Štoda Ivan	Praha	7	260	270. Kočí Stanislav	Č. Budějovice	3	52
64. Kytlica Vladimír	Přerov	9	236	279. Burián Jiří	Praha	4	49
65. Mylek Ladislav	Přerov	9	236	280. Váchal Miroslav	Kladno	3	49
70. Zdrubecký Miroslav	Kladno	9	226	318. Metušil Vladimír	Kladno	2	42
74. Bureš Jiří	Ostrava	7	217	369. Kozlík Karel	Písek	1	34
75. Mikšík Jiří	Ostrava	7	217	370. Košíček Petr	Písek	1	34
76. Rosecký Robert	Brno	8	206	379. Vitouš Pavel	Praha	2	31
79. Kupr Zdeněk	Sokolov	6	201	385. Prouza Vratislav	Jablonec nad N.	1	29
82. Kleintová Eva	Praha	6	194	386. Regner Miroslav	Jablonec nad N.	1	29
88. Mička Rostislav	Ostrava	6	181	404. Bartoňová Alena	Žirovnice	1	26
89. Mička Tomáš	Ostrava	6	181	405. Duřková Milada	Žirovnice	1	26
91. Skalník Jiří	Praha	8	177	424. Otruba Petr	Vladislav	2	23
92. Sedláček František	Plzeň	6	176	425. Otruba Zdeněk	Vladislav	2	23
93. Zbořil Pavel	Zlín	6	176	428. Novák Jaromír	Praha	1	23
94. Zbořil Svatopluk	Zlín	6	176	479. Sýkora Zdeněk	Vitkovice	2	16
95. Pokorný Vlastimil	Brno	7	175	480. Štefek Petr	Vitkovice	2	16
97. Černý Petr	Praha	6	174	491. Mrštík Václav	Chlumec	2	14
				528. Krejčíček Radim	Ostrava	1	10
				544. Krejčí Jan	Chlumec	1	8

A na samý konec už jen příjemné čtení - první z pera písmáka roku:

Byli jsme na vyhlášení mistrů.

Po pěkné Rubášově soutěži jsme si všichni odpočinuli, oholili se a vyrazili k Dragounovi. Někdo pěšky, jiní za vozem, někdo ve voze. Někdo oblečen prostě, jiní slavnostně, někdo dokonce špičkově. (Radvan). U Dragouna to začalo kusem masa, co z něj koukal párek v různých azimutech, a přílohou s oblohou. A pak se už vyhlášovalo. Kulisu tvořilo několik čertů, andělů a Mikuláš.

Tem byl zřejmě chudší, protože ke sponzorství příštího ročníku AOS se moc neměl, i když Mirek Ludvík ve svém projevu maloval čerta na zeď a naznačoval, že by nějaká finanční injekce bodla. A tak zbývá jediné Šaman, aby občas nějakou tu injekci bodnul, ale nebude to injekce finanční, nýbrž na uklidnění.

Tato čerti se při vyhlásování vyřádili. Skoro jsem si jist, že pokud se pojedě v Klatovech mistrák v říjnu, budou tam zase.

Pak se tančilo, povídalo, vyprávělo, kecalo a nakonec blábolilo. Zkrátka podařený večírek. Kdo tam nebyl, může litovat. Příští rok se bude vyhlášovat na Karkulce. Tož tedy: Vlku, babičko i myslivče - vaše účast je žádoucí! Aní Košíček by neměl chybět!

Šaman (Pepa Sedloň)

Závěrečné slovo, jak jsem předeslal patří Kateřině (ne mé vnučce, ta by řekla jen "dědečku můj milovanéj zlatej!"):

Malé zamyšlení člověka z vedlejšího sedadla, aneb vzdejme chválu traťářům - a to všem bez rozdílů!

Je to duch traťářův, čemu chtějí všichni navigátoři přijít na kloub. Navigátor se musí vžít do traťáře, až když se mu to zdaří, začne mít úspěch a poradí si i s leckterou chybou v itiku.

Všichni, kdo si to vyzkoušeli, budou se mnou souhlasit, že funkce traťáře v žádném případě není záviděníhodná. Většina traťářů prožívá zejména po příjezdu posádek ze soutěže značnou nervovou zátěž. Posádky se nechávají slyšet, co se jim nelíbilo, co se mělo udělat jinak, atd. a traťář si přitom říká v duchu: "no, teď jsem mohl v klidu doma odpočívat a místo toho sedím před soutěží x hodin nad mapami, x hodin trávím na trati, děti se cítí jako sirotci, partnerka je pro mě vzduch (a kdo ví, zda teď nebudu vzduch já pro ni(, před soutěží na spánek ani pomyšlení, přehršel různých zádrhelů, které jsem musel řešit během soutěže a tady mi padá krupobití na hlavu. Že já se na to nevybodnu - nikdo mě už nedonutí ke stavbě další soutěže."

Traťáři, tak moc si z toho nedělejte, ono totiž, kdyby se nevloudily chyby a chybičky, o čem by se naši navigátoři bavili? O čem by tak zažraně diskutovali? Chyby jsou svým způsobem určitým druhem koření soutěží. Donutí mozky pracovat na plné obrátky (doporučila bych absolventům všech škol zajet jeden seriál našich soutěží před vstupem do života - že by to mohla být jedna forma, jak získat novou krev?!).

Účelem tohoto zamyšlení je povzbudit zejména ty traťáře, v jejichž iti se onoho zmíněného koření objevuje více, někomu se dokonce smolně utrhne ruka a itik je rázem "přepepřen" - i to se může stát. Tak nevěšte hlavu a tužku na hřebík - smůla se střídá se štěstím, příště to bude prima nebo alespoň lepší. Co bychom bez vás jezdili?

Zdravím Vás

Vaše Kateřina Schlindenbuchová

HISTORICKÉ TABULKY - POSÁDKY 1993

poř. posádka	město	počet sezón	body
1. Zikmund - Vlk	Praha	17	692
2. Janečka - Baron	Vitkov	10	408
4. Velan - Budík	Brno	8	391
5. Dovala - Baluch	Bratislava	11	376
6. Jonák - Elaviček	Plzeň	9	368
11. Ludvík - Pivoňka	Praha	7	302
12. Hruška - Šimánek	Žirovnice	9	292
13. Bublik - Kopeček	Most	7	288
14. Schlindenbuchovi	Praha	7	281
15. Pivoňka - Kuklík	Praha	6	277
17. Sedloň - Trtík	Náchod	6	275
20. Vopátek - Škoda	Praha	7	260
22. Virl - Kladič	Praha	8	252
23. Ludvík - Šourek	Praha	5	240
24. Mylek - Kytlica	Přerov	9	236
26. Potužák - Ludvík	Praha	6	228
29. Mikšík - Bureš	Ostrava	7	217
31. Kupr - Kupr	Sokolov	6	201
36. Mička - Mička	Ostrava	6	181
38. Zbořil - Zbořil	Zlín	6	176
39. Miller - Zdrubecký	Kladno	6	174
41. Brázdil - Brázdilová	Ilín	5	172
42. Šimůnek - Krebs	Hejnice	5	169
46. Klenák - Klenák	Most	7	158
56. Plachý - Plachý	Zlín	5	130
58. Skalník - Virl	Praha	6	126
75. Nováček - Dužík	Val. Meziříčí	4	111
78. Duchek - Štípek	Nepomuk	4	109
81. Bolman - Schindler	Náchod	3	106
95. Kleintová - Dužík	Praha	2	86
111. Nýdrle - Poláček	Seailly	3	74
121. Peřt - Rambousek	Praha	3	67
123. Dovala - Pránek	Praha	4	66
125. Kaplan - Vojáček	Praha	3	65
136. Pokorný - Rosecký	Brno	3	61
139. Bordošsy - Badrava	Haviřov	3	58
140. Leník - Ševčík	Ostrava	3	58
147. Kočí - Kočí	Č. Budějovice	3	52
182. Kotina - Metušil	Kladno	2	42
185. Černý - Radvan	Praha	1	42
211. Pinta - Kalista	Plzeň	1	36
223. Kozlík - Kosiček	Písek	1	34
233. Burián - Vitouš	Praha	2	31
241. Prouza - Regner	Jablonec nad N.	1	29
254. Dufková - Bartoňová	Žirovnice	1	26
269. Otruba - Otruba	Vladislav	2	23
271. Novák - Šourek	Praha	1	23
284. Beroš - Vandák	Trnava	2	21
313. Štefek - Sýkora	Vitkovice	2	16
314. Váchal - Zdrubecký	Kladno	1	16
330. Sedláček - Vidlák	Plzeň	1	13
357. Krejčíček - Chvostkvič	Ostrava	1	10
369. Krstík - Krejčí	Chlumec nad C.	1	8

HISTORICKÉ TABULKY - JEDCI - průměry

poř. posádka	město	počet sezón	průměr
1. Budík Ivan	Brno	8	48.875
4. Velan Zdeněk	Brno	9	44.889
5. Ludvík Jaromír	Praha	18	42.778
7. Trtík Pavel	Náchod	7	41.714
9. Janečka Jaroslav	Vitkov	14	41.143
10. Bublik Miroslav	Most	7	41.143
11. Kopeček Pavel	Most	7	41.143
12. Pivoňka Josef	Praha	18	40.944
13. Baron Miroslav	Vitkov	10	40.800
14. Vlk Milan	Praha	17	40.706
15. Zikmund Aleš	Praha	17	40.706
16. Kuklík Karel	Praha	10	40.600
17. Schlindenbuch Petr	Praha	7	40.143
18. Schlindenbuchová Kateřina	Praha	7	40.143
19. Jonák Jan	Plzeň	10	39.600
20. Dužík Vladimír	Prýdek - Místek	12	39.333
21. Sedloň Josef	Náchod	9	38.889
24. Vopátek Vladimír	Praha	8	38.125
25. Škoda Ivan	Praha	7	37.143
26. Dužík Václav	Český Těšín	10	36.600
31. Elaviček Milan	Plzeň	12	36.000
32. Potužák Jiří	Praha	10	35.700
36. Kupr Václav	Plzeň	8	34.875
37. Brázdil Jiří	Zlín	5	34.400
38. Brázdilová Leona	Zlín	5	34.400
45. Šimůnek Miroslav	Hejnice	5	33.800
46. Kupr Zdeněk	Sokolov	6	33.500
50. Hruška Václav	Žirovnice	9	32.444
51. Kleintová Eva	Praha	6	32.333
54. Krebs Pavel	Hejnice	12	31.833
58. Šimánek Zdeněk	Žirovnice	13	31.615
63. Šourek Ivan	Praha	11	31.000
64. Bureš Jiří	Ostrava	7	31.000
65. Mikšík Jiří	Ostrava	7	31.000
69. Mička Rostislav	Ostrava	6	30.167
70. Mička Tomáš	Ostrava	6	30.167
72. Sedláček Prantišek	Plzeň	6	29.333
73. Zbořil Pavel	Zlín	6	29.333
74. Zbořil Svatopluk	Zlín	6	29.333
79. Černý Petr	Praha	6	29.000
80. Miller Josef	Kladno	6	29.000
85. Vandák Viliam	Trnava	12	28.167
87. Dovala Marián	Praha	17	27.471
88. Vidlák Bohuslav	Plzeň	15	27.400
89. Virl Pavel	Praha	14	27.000
90. Chvostkevič Jaroslav	Ostrava	5	26.400
91. Kytlica Vladimír	Přerov	9	26.222
92. Mylek Ladislav	Přerov	9	26.222
93. Plachý Jaromír	Zlín	5	26.000
94. Plachý Jiří	Zlín	5	26.000
95. Rosecký Robert	Brno	8	25.750
99. Zdrubecký Miroslav	Kladno	9	25.111
101. Pokorný Vlastimil	Brno	7	25.000
113. Klenák Prantišek	Most	7	22.571
114. Klenák Zdeněk	Most	7	22.571
118. Skalník Jiří	Praha	8	22.125
138. Beroš Rostislav	Bratislava	10	8.700